

מבחן פרק שמונה עשר שבת **ככח:**

מורות הש"ם

הנחות ה'ב:
 (ה) במשנה ואשה מודת:
 (ג) נם' והדר למדת:
 (ו) רשות' ד"ס מדין וכו'
 (ז) מושיע' לילך ומונען:
 (ח) ד"ה וזה קול מכם נטען וכו'
 (ט) מטלטם צוין קשי' ומקשי'
 (י) מ"ש מבטל כל מהרינו
 (יא) גמלון נער געיגל וטינען:
 (כ) חותם קול גמל' וטינען:
 (כ) סכל שרין מסות וכו' סיינו:
 לפ"ז ספיקת:

גָלְיוֹן הַשֵּׁם

בשער תופח מפניהם שהוא מאכל לחיה. מימה לימה מפניהם קאשו מהלך נכלג'יס ויל' דכלג'יס יודהה מהו ווינו מליחי כפירות סוקוניטום האן חוי ליא וכל מדי דמיו לא נהיינט גען מוקה נכלג'יס הצע מפניהם מלהל כל מיס מיס מומער נפערת דכל יטלון צני מלכיס אס

בעשר תקופה מפני שהוא מאכל לחייה מים מגולן מפני שהן רואין לחותל רשב"ג אמר כל עצמן אסור לשוחותן מפני הסכנה: **מןני**⁽⁶⁾ אכפין את הסל לפני האפוחים כדי שיעלו וירדו הרגנולת שברחה דוחן אותה עד שתוכנס מדין עגלין וסיכון⁽⁶⁾ אשה מורה את בנה אמר רב היודה אמרית בזמנ שהוא גוטל אחת ומניה אחת אבל אם היה גורר אסרו: **גמ'** אמר רב יודה אמר רב בהמה שנפלה לאמת המים מביא כרים וכסתות ומניה תחתיה ואם עלתה עלתה מוחיבי⁽⁷⁾ בהמה שנפלה לאמת המים עוזה לה פרנסה במקומה בשביל שלא תמות פרנסה אין כרים וכסתות לא לא קשיא יהא דאפשר בפרנסה הא דאי אפשר בפרנסה אפשר בפרנסה אין ואי לא מביא כרים וכסתות ומניה תחתיה והא **ק"** אמר כל מהיכנו סבר מבטל כל מהיכנו דרבנן **ד' צער בעלי חיים** דורייתא ואתי דורייתא ורתיי דרבנן: התרגנולת שברחה וכו': דוחן אין מדרין לא תניא להא דת"ר מדרין בהמה חייה ועופ בחצר אבל לא את התרגנולת התרגנולת Mai טעם לא אמר אבי ממשום דמקפאי נפשה חדא מדרין בהמה וחיה ועופ בחצר אבל לא ברה"ר והואše מורה את בנה 'ברה"ר ואצל' בחצר ותניא איד אין עוקryn בהמה וחיה ועופ בחצר אבל דוחן בהן שכנסו הא גופה קשיא אמרת אין עוקryn אבל דודי מדרין **ה' הדר אמרת דוחן אין מדרין לא אמר אבי טיפה** אתנן להרנגולת אמר אבי **"האי** מאן דשחית הרגנולת לבשינוו לרעה ובארעא אי נמי נידל להו מיד לדילמא מנה להו לטופריה באראעא ועקר להו לסוגים: **מןני**⁽⁸⁾ אין מילדין את ההבמה ביום טוב אבל מסעדין ומילדין את האשכה בשבת וקורין לה חכמה ממוקם למוקם ומחלין עליה את ההשכת וקורין את הטיבור רב יוסי אומר **"אף חותcin"** וכל צרכי מילה עיוישי בשבת: **גמ'** כיצד מסעדין רב יהודה אמר אהו את הولد שלא יפול לאירוע רבי נהמן אמר דוחן בבר בדי שיצא הولد תניא כוותיה דרב יהודה **כ' ביצה מסעין** אוחזין את הולך שלא יפול לאירוע ונופח לו בחותמו ונונן לו דוד לתוך פיו כדי שינק אמר רשב"ג מרחמן היינו על בהמה מהורה בי"ט היכי עבדיך אמר אבי מביא בול של מלך ומהנה לה בתוך הרחם כדי שתזכור צערה ותחרחם עליו ומולפין מי שליא על גבי ולד כדי שתறיח ייחו ותחרחם עלי ודורא **ט' טמאה לא מ"ט** טמאה לא מרתקא ולדא ואי מרתקא ולדא לא ממקרבא: **'מילדין את האשכה וכו':** מכדי תניא לה מילדין את האשכה וקורין לה חכמה ממוקם למוקם ומחלין עליה את השכת לאתו מי לאתו הआדרהנו רבנן **"אם דorth צריכה לנר חברותה מדלקת לה את הנר"** פשיטא לא צריכה בסומא מהו דתימא בין לא חיזיא צריכה לשמן חברותה מביאה לה שמן ביד ואם אין ספק ביד מביאה בשערה ואם אין ספק בשערה מביאה לה בכלי אמר מיר אסיה צריכה לנר חברותה מדלקת לה את הנר פשיטא לא צריכה בסומא מהו דתימא בין לא חיזיא אסאדור קא משמען אין איתובי מיתבא דעתה סברא אי איכא מידי חייא חברותא וועבריה ל: אם היה צריכה לשמן וכו': **ט' תיפוק לה משום סחיטה רכה ורב יוסוף דאמריו תרווייחו אין סחיטה בשיעור רב אשוי אמר אפ' תימא יש סחיטה בשיעור מביאה לה בכלי דרך שעורה⁽⁹⁾ דבמה דאפשר לשניי משניין אמר רב יהודה אמר שמואל חייה כל זמן שהකבר פתוח בין אمرا צריכה אני בין לא אמרה צריכה אני מהלין עליה את השכת הקבר בין אמרה צריכה**

בג א ממי פ' כ"ה מ"ל צ"ת
 הולא דס' כה מגו נל"ז ס' סכ
 וועצ"ע ח' ס' קיטין דה פטער
 פל':
 בר ב ק"ה דס' פ' ס' פל"ג
 יונ' קמ"ג דס' מושע"ז ס' סכ
 טעון מ"ה:
 בה ג פ' כ"ה ס' ס' פל"ג
 ט' ומוקן דס' מושע"ז
 הי' קיטין דס' טעון פל':
 בו י' פ' יונ' פטער גולדשטיין
 דונמ' צ' ז' ק"ה פ' פל"ג
 קמ"ג ש"ט ב' נל"ז פל"ג קיטין
 וועצ"ע ח' ס' קיטין ערך פטער
 ט' פ' גאנ"כ:
 בו ה ק"ה פ' כ"ה מ"ל
 קיטין פל"ג ס' קמ"ג מ"ק
 ט' פטער גולדשטיין צ' ק"ה
 טעון פל':
 בה ז ס' פטער מ"ל:
 בט' ח' פ' כ"ה פ' גאנ"כ
 קיטין פל"ג ל' צ' מ"ג
 עטנ' מ' וועצ"ע צ' ק"ה ד'
 פטער ג' וועצ"ע קיטין חולין
 פל':
 ל' ט' מ' פ' כ"ה י"ז
 פל"ג ס' כה מגו נל"ז ס' סכ
 וועצ"ע ח' ס' קיטין דס' צ' גאנ"כ
 ט' ומוקן מ"ק פטער צ' ג:
 לא' כ יונ' ס' מושע"ז ס' סכ
 פל':
 לב' ל' ג' פ' כ"ה
 מ"ל קיטין דס' ס' פל"ג
 מ"ג קיטין דס' פטער גולדשטיין
 צ' גאנ"כ:
 לא' כ יונ' ס' מושע"ז ס' סכ

מוסף ראשון

זה אָקָן מִבְטָל כָּל
מַהֲדָרָיו. קָשָׁס מֵוקְן
מִמְחָלָה. נְפָלָה עַמְּכָתָי
שְׁשָׁבָעָה וּוֹקָעָה נְגָלָה (ג).
דְּבָרָה גָּל יְלָם מַסְךָ וּמַיִם
לְקָטוֹת (ק' ז'ק'ן).

רְבָרְבָּה נְסִים גָּנוֹן

צְעִיר בְּעֵילִי הַיּוֹם אֶתְנָה (שְׁמַוְתָּה).
הַזָּה שָׁמַר קְרַבְּתָה (שְׁמַוְתָּה).
כִּי חָרְאָה מָרוֹן רָבוֹת
תְּהִתְהָשָׂא, וְאַמְּרוֹן
מִבְּאַשְׁרָה בְּפָרָק אֶלְמָרָא
(ד'). (ב') בְּגָזָה מִן הַוְּהָרָה
לְפָרָק, דְּקָרְבָּן גָּדוֹן
לְפָרָק, בְּגָזָה וּזְמָן אֶלְמָרָא.
וּבְגָזָה הַלְּגָלְבָּה סְבָר צָרָעָה
בְּעֵילִי חַסְמָן דְּרַבְּכָן,
וּבְגָזָה (כְּבָיָה כְּבָר הַהָרָה) בְּאַבָּא
כְּתָנָה גָּדוֹן דְּצָרָעָה בְּעֵילִי
יְהָרָם דְּאֶלְמָרָא. וּבְשָׁוֹלָה
כָּל מְדֻבָּר דְּבָרָן, מִבְּחוֹת
הַלְּבָרָה כִּירָא עַשְׁלֵיל (ה').
(ו') בְּנָמָן אַנְּזָן בְּנָמָן לְלִי
תְּהִתְהָשָׂא רָבוֹת בָּר אַת
הַשְּׁמָן, וְאַמְּרוֹן בְּרָדָס אַדְן
נְגָרָה תְּהִתְהָה הַגְּרָגָלָה
לְקָבֵל בְּזִיהָה כְּרָי, וּפְרִישָׁה
בְּהַזְּמָנָה עַמְּכָתָי אַמְּרוֹן
מִבְּטָל כָּל מְהָרָבָן, וְהָא
מְרַבְּבָן הָא.

אליך פרך מפנין מרבן הוא.

א ב ג מוי ט"ב נא
צפת הולכת גי כהן הולון
ספה כו"ט ט"ז ט"ז פיטון צל
טפון ג:
ה'ל ד מוי טס וועצ"ע סס
ק"ז:
להה ה מוי טס לולטה כהן
סס וועצ"ע ט"ז ט"ז
צפת הולון צו:
לו ו מוי טס לולטה כהן
סס וועצ"ע ט"ז פיטון צל
טפון ג:
טפון ג:

תורה או רשותם
1 כי תצער אל עיר מים
רביבים להלחות עליה
לפניהם לא תשחית את
ענשה לודין גראן כי
מןנו תאכל ואתו לא
תזכיר כי וזרים עץ השדרה
לכוא מפיך בקומו:
דברים כ יט

לעז' ריש"

בוויש. עז תאשר.
פלימ"א [**פלימיא"ה**].
אייזמל (להקוז דס).

יוסף רשי

סְפָק נפשות להקל. דעיכם כטבאות, דעל וטילו שעה כחובות טו. ב'ק' מ- ספנחדירן עט), מדורה. סלק גדויל (ערובין עט). דעבד מילתא. סקס (חולין קיא).

י' נס אָנָי. וְמִכְלֹתִים חַוּמוֹת שָׁרֵם קְרִימָה מְחַלְלָן: צָהָגְפִיא. גּוֹרוּעֲמִתָּה שָׁמִינָה יְכוֹלָה נְצַחַת:

בָּשָׂר נְמִילָק סְלִומָתִים חִילּוֹן בְּצָמָה לְ 'מוֹ' עַד סְפֶלְמָתִים לְ 'וּן' וּ 'מוֹ' עַד סְפֶלְמָתִים 'ו': גַּלְגָּלִים חָולָה.

דָּבָר אַחֲרֵין זוֹ סְלִמָּה. חַוָּה צְמָה לְ 'מוֹ' יְעַצְּוֹנוּ לוֹ פְּטוּחָה וּ 'לוֹן' מְסֻקָּן לְמוֹת וּמְמַת' נְזִיקָּסְךָוּ נְסָה:

סְמִינָה יְצַהְלָן נְעַמְנוּ עַטְמָה נָוָה: נְעַדְלָה. עַד לְ 'יוֹס' נָגָם מְנִכּוֹל מְפִי סְמִינָה: אַחֲרֵין צְעַלָּה עַמָּה.

רבא ממשימה דבר יהודה אמר שבעה. נכלולה מסקנה לרנו גטטעים דפפלק קדר לעיינען דף טה. גיטו סאותו יוקעל דלאטפונן חממייסס קמר לנו לכתו ייטיליאס נלעימיסס קס זיליכס ייטימיו הגדה חמימייס דמאטממען צויס צמייני סיס קודס מילא אספס קדרן פוןין למונז דלטמלר מילא מסקון סטה וגלען למיסים צויס צמייני מהלעין עליי שטת ווינו הילחן צעעה זונטמס סקצ'ר בעינן זיליכס מילא נלעטנעם דלאטממען נא נלכטן צאנטס מיקצי נמא זיליכס וועוד דזקונטראם פאי קמס ייטימיו הגדה חמימיא עיי נכלוי וכן פיליך ריח' נק' ייך פלטס לדזוי ולצעה ווילמי נא מער קמר מעל ומול קמר מעל מעל וועל פליגי וכולבו קיימיו ננאלדעיע ט: מי'

שבעה ואמרי לה שלשים אמרו נהרדע' ריחוה נ' ו' ול' ג' בין אמרה צריכה אני ובין⁽²⁾ אמרה לא צריכה אני מחלין עליה את השבת ו' אמרה צריכה אני מחלין עליה את השבת אמרה לא צריכה אני אין מחלין עליה את השבת ל' אף' אמרה צריכה אני אין מחלין עליה את השבת אבל עשיין ע' אמראי⁽³⁾ כדבר עולא בירה דרב עילאי דאמר כל צרכי חולה נעשה ע' אמראי שבשת⁽⁴⁾ וכברם המנוח דאמר רב המנוח⁽⁵⁾ דבר שאין בו סכנה⁽⁶⁾ אומר לנו כי וועשה אמר רב יהודה אמר שמאן לא שאן בעלה עמה אבל אמר נהרדע' לטבילה אמר רבא לא אמרן אלא שאן בעלה עמה אבל בעלה עמה בעלה מוחממה כי הא דברתו דרב חסדא טבלה בגו תלחין יומין שלא לפניו בעלה ואצטניאת ואמתני לעורסה בתיריה דרבא לפומבדיתא⁽⁷⁾ אמר רב יהודה אמר שמואל⁽⁸⁾ עשיין מורה לחיה בשבת (בימות הגשמי)⁽⁹⁾ סבכון מינה לחיה אין לחולה לא ביוםות הגשמי אין ביוםות החמה לא ולא היא ל' ש' חיה ול' ש' חולה ל' ש' ביוםות הגשמי ול' ש' ביוםות החמה מדראתמר⁽¹⁰⁾ אמר רב חייא בר אבין אמר שמואל⁽¹¹⁾ הקיי דם ונצטנן עושין לו מורה אף' בתקופת תומו שמואל צלחו ליה כתcka דשאגא רב יהודה צלחו ליה פתרוא ריזונה לרבה צלחו ליה שרשיפא ואל' אבוי לרבבה והוא קער מיר משום⁽¹²⁾ כל תשחית⁽¹³⁾ אל' כל תשחית דגופאי ערוף לי אמר רב יהודה אמר רב לעולים מבור אדם קורות ברכו יוקח⁽¹⁴⁾ מנעלים לרוגלו הקיי דם ואני לו מה יאל' מכור מנעלים שברוגלו יוספיק מהן צרכי סודה מא' צרכי סודה רב אמר בשך ושמואל אמר יין⁽¹⁵⁾ רב אמר בשר נפשא חלף נפשא ושמואל אמר יין סומקא חלף סומקא: (סימן שנומסר)⁽¹⁶⁾ שמאן ביוםיא שעבד ריבדי ליה תששילא טחלה רב יוסף שתיע עד דנפיך תהייא מאוניה ורב נחמן שתיע עד דקפי טחלה רב יוסף שתיע עד דנפיך מריבידא דכוסטלתא רבא מהדר אחמרא בר תלתא טרפ' אמר לך רב נחמן בר יצחק לרבען במתותא מיניכו ביוםיא דהקהה אמרו לבייתיכו נחמן אקלע' לבן וכולחו אערומי אסורי בר מהאי ערמה דשתי מאן דעביד מליתא ולא אפשר ליה לשישkol זוא מכא וליזיל לשב חנותא עד דטעים שייערו רבביעתא וואי לא יכול שב תמרי אוכמתא ולישוף מישחה בצדעה וניגנו בשמשיא בשמשיא אל' חכמא דיהודאי בישא מוי היי טבא אל' יומא דהקהה הו עלי בה שימושא בכוליה שתא יומא דנפלה ביה תקופה⁽¹⁷⁾ תומו וסביר לא וא' שהה סימן⁽¹⁸⁾ רב ושמואל דאמריו תורייחו כל המקל בסעודת הקות מים ואמרם הוא על חיו לא חס אני אחום עליו רב ושמואל דאמריו לא ליתיב היכא דכריך זיקא דילמא שפי ליה אומנא ומוקים ליה ארביעתא סכנה שמאן הוה רזיל' ועבד מליתא ביברא דשב לבנייא ואירחא יומא חדא חד אריהא רב ושמואל דאמריו תורייחו האי מאן דעביד מליתא ליטעום מידי י' אי פגע בשכבא יוקא אפיה אי פגע במאן דקTEL נפשא מיה אי בגע

ממשוני ממיין כיון: מליכת רלטוסטה. נקי כל סתום צבצטו. פלמייה: עד דקפי טקטיפה. מחול תלו קפ כיון: נר קלטן גוף. צן ג' סיס טמענס להמו מנטקלו ג'. עליין מטען: נדכן. מטלמיון: חמיין נתון ליקלע נגצן. קרבו במעולה כללו לי קוונד הנקכס: נר מסאי ערמא. דמפלס וחויל: ולע אפער לי. נקומות יין: נפקול וווער מעל. זו רע פקומות טאלינו יונט בזוויה: נויל נפץ חנטה. ודרכן ללקומיס נטעומו מלהל ציטן מוכ ווישום וכשיטן לו כו וסחנווי ימיהן רע ולע יקבלנו וסוח יעל למונת מהלט ויעסך כן: ואוי גע. דלין לו זו רע: וויאוף מאה גודיעיא. נלקומו וסתמלייס וסצומן מהומאיון הווע: ציטן מי קוה תען. הווט שטמע טאוא קטא נאלס נולט מפייך לו: פילע דליך זוקה. טהיילוין זיך זו חלונות ובלוט נכסט טאס נכלמת וממגנגלט בליגדרוין: דילמאנ אפא ייך קומנה. מליקון מדום כהו צאופה ייך להצעירו (ב' מ. דף. ט): ומוקי לי אַלְכִיעָמֶה. גל סניין זו דס הילג קדי חייו לדסיניו לצעימת וקדל חמץ לייס ויקט וסיד' ניא מילס קנטול צגפו וממקלו מציעו ווממקן: אַז נציני ואורייתא. עוצי סהומה ו' לבייס מוטלן לילחן זא אַז דצל נצינס ג'ו: ואורייתא. מליים הי נצינס טופ וומחה: חריגע צנפיטה. לריגע צעטמו: טסן חד אורייתא. טאוא נמלט: טסן חד אורייתא. קהומס סימה קמיל מעזיזי הרים: איגלאן קראן בול מנדרייה לשכינה וועלשטיין.

קכט: מפנין פרק שמונה עשר שבת

מפורת הש"ם

(ט) גיטין ט, (ג) עניין מוקופות
שנויות עיינון נ. ד"ה ו'ו'ו'.
(ג) מכון דב יומו דב פסחים
המתקיים פירוטם יפה נזכר בפ"ז.
פ"ג צדקה אגוסט'.

- 1 שמר פתאים יי' דלווי
- 2 ליל ירושיע: תהלים קטו וモלודזינק ביום חולדה
- 3 אנטק לא ברת שרכ ובמים לא רחצת למשיע המליח
- 4 לא המלהות החתול לא חתולן: יוזאקל טו ד

גלוון הש"ס

לעזי רשי
גראונדינגוּן [ג'ירנונ']. שפת
חווית.
אנכמלוּוֹן [אַנְגָּמִילְיוֹן]. לעתוף.

ה' אה. חוויל: קאָפַע נְדִבָּר אָה. גָּדוֹלָה שְׁחוֹזְלִים מְנוּגָנִים זָהָרִים קְצֻקְלָזִין (ד' מ' ט'). קְצִיסִים נְגֻעִים יְלֵדָה נְעוֹלָה מְשֻׁבָּח נְנוּלָה: אֲלָל וְעַמְּדָה. מַהְלָל נְעַמְּדוֹ פְּמַמְּדוֹת חַמְּלָא כְּהַלְּכָל צְעַדְוָעָו: פּוֹלָסָה! ?עַמְּן קְזָקָס כְּמוֹ צְפָלוֹס לְפָקָם (צְקָלָס פ' ג' (ט'): צְנִין פְּלִיקִים.

חר רב ושמואל
דubarid milhatia
דאמר מר⁽⁶⁾ ה'
מן החיים ואלו
ישו' ועمر בקבי

חר רב ושמואל דערbid מילטאה דאמר מר (ה) מן החיים ואלו ישן ועמד הקין מד אמר שמואל יונין יובין הפרקים יומעט ואמר בשבטה ארבעה יקיין דם בשני ושל מטה שון מאי טמא לא אמר בזוי מעלי שם דדרשו ביה רביהם אל ד' דהוא ד' לר' ארבעה ד' א ר' ח' ושני לו מעיל' יומא טבא א סכנתא יונרו בא משום יומא וא ושמייה טבוחה זהה טבח להו שמואל אצל חטה והנ' מ' קיל המקין דם חצץ מיל איבעיא קשי ולא מעלי הא בתר הци מהה קרי בווא צ כי הווין כי רב החוא ולא ידענא יוסי אומר אף מלכים טומנותה בר במוירוי פאמבר

ר' רב נחמן אמר אל שני תינוקות ר' אבוח אמר רב יומולדותיך ביום ללח לא המלהת את הولد בשבת למשען מכאן אין הولد בשבת:

61

מֵרִי שִׁישׁ לֹו וּבָוֹתָה. וּקוֹדֶס מַקְמָתָה עַלְמָה הַעֲפָר סָסִיו דַּיְנָן צְכָל
יְוָס סָסִיו קְרִילִיס אַגְּרָה קְוֹדְזָעִים לִיבָּס צְכָל יְוָס^(ט) ;
דְּקָאִי מַאֲדִים בּוֹווֹ. לְדַבְּעֵי נְגִי קְרִי מַלְדִּים צְוֹוִי קְסָוִי^(ט)
הַגְּנָה נְגַחְוּ מַכְמִיס נְגַר לְהַזְּנָה לְקָאִי כֵּל קְצָמָנוֹן
הַגְּנָה: **דְּלַבְּבָא אַרְבָּע** בְּהַרְבָּה.

מאתה רישי בזוא מאה קרי
בזיאו נבריאן ברונשטיין

בזאת. וברוחם של ציירים מושג מטה
צוחק ומלפוף מהה לחיי מהה
לחיים צייר נילס (וילולף) סטינס מניג
לטפּר נלנלה צוחק וכן מגן
קליי לסקי צוחק כמו קלינה
טומונגה (קמן דג קיד:) וכל מה
פפטני ממוקן עצפה צולם לנווט דנטה
לילום וכוקס היט ממקון פפטני ופיט
על כן סיס למלל כל מיל סיס גינע
ליל עלה ביזו סקיו סי קוין חוטו
ונמל דספמי: מפגרי רבען.
שעכץ כמס וסוו ממלטן ולט יכלו
נימיגט דכלכיג (צ'ט וולדון) דו
דליך ארכע בתရיה
חולשא שלשי לו ס
חולשא מעלי יומא ד
רבנן אכולחו מעלי יומא ד
טבא דעצרת דנפיך ד
ראי לא קבלו ישראל
לבשריהם ולדמיהם או
יבשוי דבר לא דבר זיין זיין

להו שתיה לאלהר מעלי אבל בתר hei קשי או דילך
לרפואה אבל לאוקול אלתור אכלה
שתייה לאלהר אלתור אכלה
זהו שתיה לאלהר מעלי אבל בתר hei קשי או דילך
תיקו איבעיא להו אכילה עד חזי מיל הוא דליך
מקומי hei קשי או דילמא לא קשי ולא מעלי תיקו ^ט מאה רישוי בזוא מאה שפמי ולא כלום אמר רב
הנהן יומא דמפניו ביה רבנן אמרין האדרנא יומא דמאי
מאי אמרין: וקושוריין הטבורה: ת"ר ^ט קושוריין הטבורה
חוותכין וטומניין השלייא כד' שיחם הولد אמר רש"ב ^ט
בספלים של שמן בנות עשרים בספוגים של צמר בנות כר' יוסי
רב נחמן אמר רבבה בר אבוחה אמר רב הילכה כר' יוסי בעבורה
רבבה בר אבוחה אמר רב מודים חכמים לר' יוסי בעבורה
שהוחתcin מ"ט דמנתאי אהדרדי ואמר רב נחמן אמר רב הילכה
כל האמור בפרשת תוכחה עושין לחיה בשבת שנין
חולדה אותק לא כרת שרך ובמים לא והחצית למשעת
החחטל לא חתלה ומולדותך ביום הולדת מכאן שמאיין
לא כרת שרך מכאן שהוחתcin הטבורה בשבעת ובמים לא
שהוחתcin הولد בשבת והמלח לא המלחת מכאן ^ט
והחטל לא חתלה מכאן שמולפפין הולפפין

הדרן עליך מפניין

פקיע דס נא פקיע נאלא נאטו. שטהוכל מככיז לסת הילדא וטאקה
אנפנ אקוין. מי כיך לו דס מככיז עליון לפי נמלת הילדה מעך
טבאה ווועס נלו אל מקה טהינן צוילען נמלוכן: מלה קרי. לדענן
טבאה: יומא דמגרא זיה לדענן. סיטו טהינלייס ממענין מלודז
ו תועלט: ווומין לאטאליע. דטפלעס רצבי'ג סקיין רפואה נסיך
קערלען טזווין וא זוא: מאוז דמנחיה מסדיין. וו היילן ווועס
חופשי קרב'ג שעטמאן: טולפה. נזון נכו ווונכחה (עשי'ה) להסכמה
אטומליךן. וווער ממקאטה: מלפפין. גאנמלויין'ן גאנלען'ן. וווער סיינו
ויא לילע נסמן דטפל שלום לאטאליע בגענעלען מגנו ע

הן וגאות ובשעה כי' ב' ווגות חויישין לסתנה. וכיצעד דוה בשני' והמשי', ממש המכ כי היישין לדוח. ואנשך שונר והוא ר' הוא בעדי' שונר קרי' מאס' באס' ובשעת עשרים השם דה בסב' ואבדתנו ומעל' שבאות, אבל גזא'ו פ' פרודו. והשיב אע' שונר בון בון בון דוד דשו מ' האים' ד' מה' יריש' בדור מה' קני' בוזא' שמי' לא כל'ו'. פ' היה מנג' ציב' י' הסוף מגלה

לה א מי פ"ז מלהמת
לטוטן נלכד ח: מ:
לט ב מי פ"ז ס' ס' כ:
מ ג מי ס' ס' נלכד ט
וומען ח' קי ר' זת
ספנ' זת:
נא ד מי פ"ז מלכמת
לטוטן נלכד ח: מ:
מב ה צ'ר' ס' ס' ס' מטה
קמי זת:
מנ ג מי צ'ר' מלכמת נט
הנכה י ל' ס' סמג להן
ס' טומען ח' קי ר' זת
ספנ' זת:

מוסך רשיי

מוספֶת תומכotta

א. כי קורתן נועז
אל מירן מוקין כל עיירה.
ואמר ר' חיון מומין ג. ד"ר
ועוז. טם. מומין ג. ב. אל שומרן
במיין ג. ב. אל. כל שומרן
דריכין לשם ג. נין ג. וו.
ישיבנן בכל ים וו.
עתה שמי שמי קובען
כבר. וזה ול הדרון לזרן
יבא וידין. והוא כובלין
להקן בילד שם קודם
תקהן עזריא של לאן
קובען. טום. מומין ג.
רש. טם. מומין ג. ב. בשעה
שתמי שעריה. טום. גמלין.
הדרו. וגונת. רעלבלין.
ו. ואל. הדרה ציל' ר' הדא
יעשרים. ואברבנה. חסן
להלך. ה. אהא אאסם.
טום. גמל'ין. ז. חכם. טם.
אלע. אשל'ין. ז. בגדה בעלה. ז.
רכבי'ין. ז. ון
בלבדו שונשנש כהן
יום אחד והם גיגען
ועיפם ואין כיבול
להתענק במלסתן קוריין
ויאמם שמי לולמו טם
שלא להה בדם לטל
כיהם שומלחו הפשמות
שלא בדרוי דרב.
שם פלאן.

א מ"י פ"ג מס' לתמ' מילא סללה ו מגן עזין כח טומע"ר ח"א ק"ד צלון כתפיים ו מושע"ר ד"ה סלון רוטם מפוחן :

ב בטומע"ר ד"ה סלון בסכט קעף :

ג ג"מ פ"ג מס' לתמ' לחמי ציהר סל' י"ח מגן נלוי קבד:

לעוזי רשיי
פורהי"ר. לחפור.

בְּרִי אליעזר אומר אם **הַבֵּיא** בלי' מבי' או בשפת מגולחה.
ו' ו' מ' ו' ימי'ו סתמי'וק הנק כל' דהסתה ייכל לחסוך צפת כל' גל' זט עטמו יי' לדקען לך' נלהמו סוף ו' מהל' סטמיה' ס'ה' זט רינך לאחסינו נלהמו ו' סוי כופת' (ט) נפ' סט' מולה' דנדמלמען ציומה

אָס אֶת קַבְיָה גָּלוֹ. חירញן נמלונן חט התינוקן.
וְנִפְלְאַקְנִין דְּלַעֲגֵלָה דְּקַמְלָק מִינְיָה וְכֵל לְרַמְלָה מִילָּה
גָּפְנִי סָכֵל וְגַמְלָה נְפַרְקָה מְמָלִי מְמַלְקָה מְלַקְנִין לִיה
גְּנוּוּ מְלַמְמִיסָּה עַל סְמִילָה: מְכֻסָּה עַד עַדְיִם.

תורה או רשות

1 לא תאכל ל כל גנבה
רביר אשר בסעריך החניה
אלא אכלהך וא מכר ביר כי
בכבודו רשות אתה לא ליהדר
לא תחסל ברי בחלב אמרה
דרבנן ר' יא כה אמר ר' יא
שש אכני במקורה ר' רב
בבמוציא שלל ר' רב

הזהם קט סוף

3 ורשות משה אמר עטם
בלכתחנה לשופתינו איש
בלכתחנה אללו ויזיר אף ז
מקודם וביעיר מישת ר' יע
במדבר אמר ר' יא

4 אם תשבען שנ שפטים
ככני היה נזפה בכבוד
אברהם בירוק רוחן

הנחות ה'ב
 (ה) ר"ש ד"א ומני וכו'
 לאמאקי קרי לאו: (ג) תומ'
 ד"ה י' נלעטנו וכו' ו' וה' ס' סי
 עניינ' צפוק סליגען
 ד"ה ט' מ"ר: (א) בא"ד כדי
 קד' מ"ד ט' מ"ר: (ב) עניינ' כוונ'
 מילסמר מתואז: (ג) עניינ' כוונ'
 מילסמר מילסמר: (ד) ר"ה זכ'
 עניינ' וק' לממי' במדרשה ועם
 הנכס:

גלוון השם
ב' בשלמה הוא ותיר. עין
מתוכנן למלומך מיל' סיג'
פע'ו: תומ' ד"ה רבינו
אליהו זעיר וכוי ואית ובאיו
ההוניגן עין שלל ג' קד
על מוקופם לא"ס הניגן מדש:
אנא'ב' כיד לבד מעתונא
עין עליינן קד ע"כ
טומ' ד"ס מה לא:

"א' נוהגנו והוא בשעת הסכנה שהוא מביאן מכוסה ע"פ עדים איבע"ז
ולחו' עדים דקאמר אליו והר או דילמא הוא ותרי ת"ש ובסכנה מכוסה
אי אמרת ^{בשלמא} הוא ותרי שפיר אלא אי אמרת הוא וחדר
אי' עדים שראים להיעיד במקום אחר: ועוד אמר ר"א: ח' ר' במקומו של
אי' א' היו בורותין עצים לעשות פחמיין לעשות ברול בשבת במקומו של ר'
ומי הגלילי היה אוכלין בשר עוף בחלב לוי איקלע לבי יוסף רישבא
קריבו לה רישא ^דדוטותא בחלבא לא אכל כי אתה لكمיה דרבנן אל
אמאי לא השמותינהו אל' אתירה דר' יהודה בן בתיר הוה ואמינא דילמא
רש' לחו' יומי הגלילי ^דדרתנן ר' יוסי הגלילי אמר נאמר לא' תאל'ו
כל נבלה ונאמר לא תבשל נדי בחלב אמו את שאמר משום נבלה אמור
לבשל בחלב עוף שאסור משום נבלה יכול יהא אסור לבשל בחלב ה"ל
בחלב אמו ייזא עוף שאין לו החלב אם א' ר' יצחק עיר אחת היהת בא"י שהיה
עוושין בר' א' והוא מותם בומגע ולא עוד אלא שפעם אחת גורה מלכות הרשעה
גורה על ישראל על המילה ועל אותה העיר לא גורה: תניא רשב' ג'
אומר כל מצוה שקיבלו עליהם כנון מילה דרכיב ² שיש לנו עלייהם בקטטה
אמורתך כמצוא של רב ³עדין עוושין אותה בשמה וככל מצוה שקיבלו
על עסוק משפחותינו עדין עישני אותה בקטטה דילבא בתוכה שלא כemo
בנה תינרא ר' ש' בן אלעדר אומר כל מצוה שמסרו ישראל עצמן
עליהם למיתה בשעת גורה המלכות ⁴ כנון עבדות כוכבים ומילה עדין היא
מוחזקת בידם וכל מצוה שלא מסרו ישראל עצמן עליה למיתה בשעת גורה
המלכות ⁵ כנון תפלין עדין היא מודפה בידם ד' ר' נאי תפלין צריכין גוף נקי
באלישע בעל נפניהם מאוי היא אמר אביי שלא יפיק בהם רבא אמר שלא ישן
ביהם ואמאי קרו ליה אלישע בעל נפניהם שפעם אחת גורה מלכות הרשעה
זורה ⁶ על ישראל שבל המניה תפליין על ראשו יקרו את מותו והוא אלישע מניה
תפלין ויצא לשוק וארחו כסדור אחד רץ מלפניו וץ אחורייו כיוון שהגניע אצלו
טמן מראשו ואחנן בידו אל' מה בזיך אמר לו ניפוי יונה פשט את רדו ונמצאו
בנה ניפוי יונה לפיכך היה קוראין אותו בעל נפניהם ⁷ מאין שנא ניפוי יונה ד' אל
לא אל' שאר עופות משום דם מאי בנטה ישראל ליוונה שנאמר ⁸ ניפוי
ונגה נחפה בכף ואברותיה בירוקך חרוץ מה יונה זו ניפוי מגניות
עליה אף ישראל מצות מגניות עליהן: א' ר' אבא בר רב אדא א' ר' יצחק
ו אימל מערב שבת והביאו בשבת [דרך גנות ודרך חצירות] של

רבי אליעזר אומר אלה נון פכין כל.
וקלי למתניין לפלקון דלעיגלן דעוטין צצתת: מוגלה. צפנ' קכל וגומלה נגלוין: ונפלה. בגורו למלמיחט ען גל.

תורה או רשות

1 לא תאכל ל כל גנבה
רביר אשר בסעריך החניה
אלא אכלהך וא מכר ביר כי
בכבודו רשות אתה לא ליהדר
לא תחסל ברי בחלב אמרה
דרבנן ר' יא כה אמר ר' יא
שש אכני במקורה ר' רב
בבמוציא שלל ר' רב

הזהם קט סוף

3 ר' יושע משא אמר עטם
בלכתחנה לשופתו איש
בלכתחנה אללו ויזיר אף ז
מקודם וביעיר מישת ר' יונתן
במדבר אמר ר' יונתן

4 אם תשבען שנ שפטים
ככני היה נזפה בכבוד
אברהם בירוק רוחן

גלוון השם
ב' בשלמה הוא ותיר. עין
מתוכנן למלומך מיל' סיג'
פע'ו: תומ' ד"ה רבינו
אליהו זעיר וכוי ואית ובאיו
ההוניגן עין שלל ג' קד
על מוקופם לא"ס הניגן מדש:
אנא'ב' כיד לבד מעתונא
עין עליינן קד ע"כ
טומ' ד"ס מה לא: